

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobce A.V., bytem ul. xx, P5, zastoupeného advokátem JUDr. Petrem Novákem z Advokátní kanceláře, se sídlem V Polevsku č.183, proti žalovanému Krajskému úřadu Libereckého kraje, se sídlem U7 Jezu č.642/2a, Liberec 2, o **žalobě proti rozhodnutí žalovaného čj. OD 1559/10-3/67.1/10321/Rg ze dne 5. ledna 2011,**

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. OD 1559/10-3/67.1/10321/Rg ze dne 5. ledna 2011 s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Výše citovaným rozhodnutím ze dne 5.1.2011 zamítl Krajský úřad Libereckého kraje odvolání A.V., směřující proti rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor čj. MUNO 66819/2010, sp.zn: SO2-1064/2010-654/Pa ze dne 13.10.2010 a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. V reakci na odvolací důvody poukázal žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí na to, že bylo v souladu se zákonem doručováno na novoborskou adresu odvolatele a pokud odvolatel tvrdí, že doručenkou nepodepsal, tak tomuto tvrzení žalovaný oponuje. Žalovaný zdůrazňuje typově shodné podpisy odvolatele, na doručence a jiném dokladu. Oznámení o zahájení řízení a předvolání k ujednání bylo řádně odvolateli doručeno, a proto nebyl na svých právech v průběhu přestupkového řízení krácen.

Žalobce A.V.ve své včas podané žalobě, významově podobné s důvody odvolání, byť znalecké zkoumání podpisu nepožadoval, navrhuje aby napadené rozhodnutí a rozhodnutí jemu bezprostředně předcházející byla zrušena pro nezákonnost a aby mu byly nahrazeny náklady řízení v celkové výši 5.760,-Kč. Poté, co připomíná zákonnou úpravu doručování podle z.č. 500/2004 Sb., tvrdí následující. Není si vědom toho, že by policii sděloval adresu do Nového Boru, ví ale, že takovou adresu nesdělil správnímu orgánu a ani žádnou žádost v souvislosti s doručováním správnímu orgánu neadresoval. V Novém Boru se trvale nezdržoval a nezdržuje, a proto sdělení o zahájení řízení a předvolání k jednání mělo být adresováno na jeho trvalý pobyt v Praze. O to se ale městský úřad ani nepokusil, ač další úkon-rozhodnutí, byl doručován na jeho pražskou adresu. Tímto postupem byl porušen zákon.

Podpis ze dne 4.8.2010 na doručence není jeho podpisem. Žalovaný, aniž měl k dispozici znalecký posudek z oboru grafologie, porovnal podpisy a autoritativně prohlásil i tento cizí podpis za podpis jeho. Upozorňuje na to, že nikoho v Novém Boru nezmocnil k přijímání jemu adresovaných písemností. Správní orgán mu neumožnil tímto postupem se řádně hájit a tím došlo k porušení Listiny základních práv a svobod. Dále vyčíslil náklady řízení.

V průběhu jedná soudu dne 4.6.2012 setrval žalobce částečně na důvodech podané žaloby s tím, že v doplňku ze dne 2.10.2011 (označeném jako replika na vyjádření žalovaného) nově poukazuje na to, že zásilku dne 4.8.2010 převzala a její převzetí na doručence podepsala jeho dcera A.V., zbytek dopsala poštovní doručovatelka Lenka Výšinová. V tomto směru odkazuje žalobce na připojené čestné prohlášení A.V. ze dne 1.10.2011. Žalobce dále nově sděluje, že v dopoledních hodinách dne 4.8.2011 jednal v Praze s T.H., prokuristou firmy xx., se sídlem xx., a proto nemohl být současně v Novém Boru. Skutečnost, že Česká pošta nejedná korektně, vyplývá i ze spisu Krajského soudu v Ústí n/L- pobočka Liberec sp.,zn: 30 Co 30/2008. Názor žalovaného, že žalobce měl vadné doručení reklamovat, není správný, protože o tom, že mu byla vůbec zásilka adresována., nevěděl, naopak to byl odesílatel, který měl reklamovat nedoručenou zásilku. Žaloba ze 17.3.2011 byla podána za situace, kdy žalobce neměl k dispozici veškeré podklady a neznal veškeré detaily. Proto později upřesnil své argumenty v dodatku žaloby. Až po 15-tém září 2011 žalobce zjišťoval, či je podpis a po jím provedeném šetření zjistil, že zásilku podepsala a převzala jeho dcera. V dodací knize vypsala nacionále žalobce a číslo jeho občanského průkazu doručovatelka. Proto vedle znaleckého posudku navrhuje důkaz výsledkem A.V., T.H. a L.V..

Žalovaný krajský úřad ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhuje žalobu zamítnout z následujících důvodů. S odvoláním na závěry, uvedené v napadeném rozhodnutí zdůrazňuje, že doručování na Novoborskou adresu bylo v souladu s § 20 odst. 1) správního řádu, dne 4.8.2010 byl na této adrese také doručovatelem zastižen, žádnou reklamaci v souvislosti s doručováním městský úřad vůči poště neuplatnil, a také na tuto adresu, ale již безуспешně, bylo doručováno rozhodnutí městského úřadu. Žalovaný nemá pochybnost o tom, že doručování ze dne 4.8.2010 bylo provedeno řádně.

Jednání soudu dne 4.6.2012 se zástupce žalovaného bez omluvy nezúčastnil, jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti.

Soud podle § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a poté co dokazování doplnil dospěl k následujícímu závěru.

Jak z podané žaloby vyplývá, žalobce uplatnil vůči napadenému rozhodnutí žalovaného jedinou žalobní námitku, jejíž obsahem je tvrzení o porušení jeho obhajovacích práv tím, že správní orgán I. stupně nesprávně a v rozporu se zákonem doručoval vyznání o zahájení trestního řízení a předvolání k jednání na den 13.10.2010 na adresu: ul. Ž. xx, NB, ačkoli trvale bydlí v Praze, na jeho pražskou adresu se ani nepokusil doručovat. V té souvislosti dále popřel pravost podpisu ze dne 4.8.2010 na doručence. Následně tvrdí, že doručenkou dne 4.8.2010 podepsala jeho dcera A.V., zbytek vyplnila sama doručovatelka. Takto vymezenými žalobními námitkami byl vázán i soud.

Soud dospěl k následujícímu závěru poté, co v průběhu jednání konstatoval obsah správního spisu i se zaměřením na relevantní obsah listin a provedl důkaz zprávou České pošty s připojenou fotokopií stránky z doručovací knihy.

Předně je nutno zdůraznit, že podle § 20 odst. 1) z.č. 500/2004 Sb., lze fyzické osobě doručit, **kdekoli bude zastižena**. Správní orgán znal ze spisu (ze sdělení Policie ČR, které to dne 31.7.2010 zjevně sdělil sám A.V.) i novoborskou adresu žalobce, a proto mohl (a postupoval tak v souladu s daných ustanovením) doručovat i na adresu v Žižkově ulici. Dlužno připomenout, že pojem „kdekoli bude zastižena“ znamená i to, že se adresát v místě doručení zásilky zdržuje třeba i jen několik málo hodin. Je navíc podloženo i zprávou České pošty (z 5.9.2011), kterou soud provedl důkaz při jednání, že se žalobce na uvedené adrese zdržuje několik let a bylo mu tam i jinak doručováno. Jedná se přitom o rutinní místní znalost, získanou pracovníky pošty při výkonu jejich povolání, a soud nemá důvod ji zpochybnit. V podstatě jen pro úplnost soud poukazuje na rozdílnou interpretaci informací o bydlišti v Novém boru. Zatímco o údajích o tomto bydlišti v oznámení o přestupku z 31.7.2010 (vyhotoveném policií) si žalobce „není vědom“, že by tuto adresu policii sděloval, tak ví, že ji nikdy nesdělil správnímu orgánu. Proto pokud by byla pravda, co žalobce tvrdí, že na novoborské adrese se nezdržoval a nezdržuje (a v tomto směru navrhuje slyšení svědků), pak slovní spojení „není si vědom“ postrádá logiky. I proto soud nepřistoupil k výslechu obyvatelů domu v Žižkově ul. č. 846, neboť by se zjevně jednalo o důkaz nadbytečný. Žalobce prostřednictvím svého zástupce tento důkazní návrh při jednání soudu již neopakoval, soud přesto pokládal za nutné jej zmínit.

Podpisy na plné moci z 28.1.2011, z doručenky (s datem podpisu dnem 29.11.2010) a z plné moci ze dne 26.11.2010, jsou žalobcovými vlastnoručními podpisy, které žalobce nezpochybnil v žalobě, jeho zástupce výslovně při jednání dne 4.6.2012 prohlásil, že podpis klienta na doručence z 29.11.2010 je jeho pravým podpisem. Jedná se o podpisy typově stejné, a typově shodný je i podpis na předmětné doručence s datem podpisu 4.8.2010. Typově stejné podpisy jsou ale i na dodacím dokladu pošty, kterým byl proveden důkaz při jednání, a na vyjádření přestupníka z 31.7.2010, ve kterém se před policií jen velmi stručně k deliktu vyjádřil. Již na první pohled je zřejmé, že doručenku dne 4.8.2010 podepsala tatáž osoba, která podepsala i obě výše zmíněné plné moci a doručenku dne 29.11.2010 a další doklady. Jedná se nesporně o typ podpisu běžně žalobcem užívaný. Pokud se jednotlivé podpisy v některých (a zcela nepodstatných) detailech liší, a tyto odchylky se ale netýkají typových znaků podpisu, pak soud poukazuje na to, že žádný vlastnoruční podpis jedné a téže osoby (a to ani bankovní, kde se dbá na přesnost podpisu), není zcela identický s podpisem jiným. Je tudíž zjevné, že nikoli jiná osoba (A.V.) ale jedině žalobce sám vlastnoručně podepsal dne 4.8.2010 jak doručenku tak i dodací list z knihy pošty.

Z již zmíněné zprávy pošty je dále i ověřeno, že se žalobce v Novém Boru na uvedené adrese běžně tehdy zdržoval a bylo mu tam i doručováno.

Poštovní doručenka (dodejka) je listinou, osvědčující kdo a kdy zásilku převzal, proč nebyla adresátu vydána a další údaje, dokládající celý průběh doručování zásilky. Význam řádně provedeného a zadokumentovaného doručování je podstatný pro průběh řízení, jak vyplývá z procesních norem (správního řádu, občanského soudního řádu, trestního řádu aj.), což vyzdvihuje i žalobce. Doručenka je proto veřejnou listinou, a jako taková je nadána presumpcí správnosti, není-li prokázán opak.

Samotný žalobcův odkaz na to, že doručenkou dne 4.8.2010 nepodepsal a podepsala jej jeho dcera A.V., není důkazem, vyvracejícím správnost veřejné listiny, a to i z dalších důvodů níže rozvedených. Žalobce se dožaduje znaleckého posudku z oboru písmoznalectví a není pochyb o tom, že za jiného důkazního stavu by tento návrh mohl mít své opodstatnění. V dané právní věci ale tomu tak není.

Vedle závěrů, již výše rozvedených, musí soud poukázat i na další skutečnosti, spolehlivě vyvracející tvrzení žalobce, že doručenkou dne 4.8.2010 nepodepsal, resp. že ji podepsala jeho dcera. Žalobce předně neobjasnil, jakým způsobem se mohla policejní hlídka dostat dne 31.7.2010² po půlnoci ke vzoru žalobcova podpisu, aby jej na dokladu o oznámení „vyrobila“ a proč by tak činila, a proč by měla „vyrábět“ žalobcův podpis doručovatelka dne 4.8.2010, která též nemá přístup k vzoru žalobcova podpisu. Ta opatřila dodací doklad (který též podepsal žalobce) i číslem občanského průkazu žalobce, které mohla zjistit jen z žalobcem předloženého občanského průkazu, a to na rozdíl od policie, která jej mohla získat z evidencí. Ani v příloze repliky se netvrdí, že by A.V.vedle podepsání otce, ale jen na doručence, předkládala doručovatelce otcův občanský průkaz, či ji sdělovala číslo otcova občanského průkazu. Sám žalobce navíc v žalobě tvrdí, že se Novém Boru nezdržuje a je proto na podiv, že by zde měl natrvalo uložený svůj občanský průkaz. I tato skutečnost zcela spolehlivě svědčí pro závěr, že doručovatelka jednala dne 4.8.2010 výhradně se žalobcem a nikým jiným. Proto také soud nepřistoupil na návrh žalobce o nezbytnosti vyžádání posudku z oboru písmoznalectví, neboť s ohledem na plnou věrohodnost zmíněných důkazů by provedení takového důkazu bylo zcela nadbytečné.

Dne 29.11.2010 se žalobce poprvé seznámil s důvody rozhodnutí ze dne 14.10.2010 a v odůvodnění tohoto rozhodnutí se městský úřad zcela konkrétně zabývá důvodem, proč bylo provedeno ústní jednání bez přítomnosti obviněného z přestupku. Není tedy pravdivé tvrzení žalobce, uplatněné prostřednictvím jeho zástupce, že v té době neznal relevantní podrobnosti. Od počátku se totiž jedná jen o otázku řádného doručení dne 4.8.2010. Nic proto žalobci nebránilo, aby nyní uplatněné námitky rozvedl již ve svém odvolán. Pokud by ale soud vycházel výhradně z tvrzení žalobce, pak poprvé dne 29.11.2010 se žalobce dozvěděl, že mu mělo být dne 4.8.2010 doručeno oznámení o zahájení přestupkového řízení a vyznění o ústním jednání dne 13.10.2010. Proto aniž žalobce by zjišťoval, kdo jej na doručence podepsal, logicky by krokem souběžným s podáním odvolání byla jeho reklamace adresovaná poště. Žalobce ale tak nejednal z důvodů, které neobjasnil. Výtka, že reklamaci měl podat správní orgán, postrádá zcela logiku, neboť z jeho pohledu bylo doručeno řádně. S výjimkou podaného odvolání ale žalobce zůstává nečinný téměř rok, byť mezitím podává žalobu, a až ve své replice ze dne 2.10.2011 poprvé oznamuje, že to byla jeho dcera, která jemu určenou zásilku převzala. Až tehdy také argumentuje jejím „čestným prohlášením“. A také až tehdy po uplynutí téměř jednoho roku žalobce ví, že jednal dne 4.8.2010 s T.H. v Praze, ačkoli již 29.11.2010 musel vědět, že doručenkou kvůli popsání jednání podepsat nemohl, neboť nebyl v Novém boru ale byl v Praze. I z tohoto pohledu je i nynější tvrzení žalobce zcela zjevně účelové, postrádající i elementární logiky. Ale ani tato úvaha není osamocená.

Svou původní argumentaci o tom, že se v Novém Boru nezdržoval a nezdržuje, ještě uplatněnou v žalobě ze dne 17.3.2011, žalobce opouští. Nikoli ale poté, co mu bylo doručeno dne 21.4.2011 vyjádření žalovaného. I jeho nové tvrzení o podpisu dcery na doručence je jen plně účelovou reakcí žalobce na zprávu pošty ze dne 5.9.2011, se kterou se seznámil žalobce prostřednictvím svého zástupce po dni 15.9.2011.

Proto také soud neakceptoval návrh žalobce na výslechy A.V., T.H. a poštovní doručovatelky Lenky Výšinové. Jak již soud zdůraznil, správním spise i doplněním dokazování je zcela spolehlivě zjištěno, že žalobce doručenkou dne 4.8.2010 podepsal, jím uplatněné žalobní námitky jsou zjevně liché, a proto by takové další dokazování bylo zjevně nadbytečné. Soud je totiž povinen provést jen takové důkazy, u kterých není na první pohled zcela zjevně vyloučeno, že mohou přispět k objasnění skutkových okolností.

Soud nevylučuje že ve věci, vedené pod sp.zn: 30 Co 30/2008, mohlo dojít k vadnému doručování, ale žalobce neobjasnil souvislost s provedením doručení v dané právní věci dne 4.8.2010, a proto soud neprovedl důkaz ani tímto soudním spisem.

Soud podanou žalobu hodnotí jako nedůvodnou a jako takovou ji zamítá podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobce neměl ve věci úspěch, a proto mu náhrada nákladů řízení nepřísluší podle § 60 odst. 1) s.ř.s.

Soud „obiter dictum“ pokládá za nutné zdůraznit následující. Jak vyplývá z protokolu o ústním jednání před městským úřadem ze dne 13.10.2010, skutkový stav (o skutku ve kterém byl spatřován přestupek) byl správním orgánem zjišťován výhradně z úředních záznamů vyhotovených policií. Soud netvrdí, že nejsou věrohodné ale zdůrazňuje, že takové záznamy nemohou být podkladem pro vydání rozhodnutí podle § 50 až 57 za použití § 137 z.č.500/2004 Sb., a to s přihlédnutím k § 51 z.č. 200/1990 Sb. Důkazní prostředky jsou rozvedeny v ust. § 51 až 56 cit. zákona, v daném případě by byla relevantní svědecká výpověď příslušníků policie. Soud byl ale, jak již výše upozornil, vázán rozsahem uplatněných žalobních námitek, a proto nemohl na tuto vadu relevantně reagovat. Bylo by ale na výsost vhodné, aby i v tomto směru v rámci své dohledové činnosti krajský úřad vedl obecní a městské úřady k respektování příslušných ustanovení správního řádu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst.1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 4. června 2012

Mgr. Karel Kostecký v. r.
samosoudce